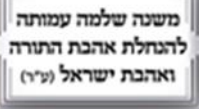

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 58900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר משטפנסט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא. הלכה למשה מסיני.

**הלימוד היומי לעילוי נשמת
הרב יהודה אריה ב"ר יעקב שכטר זצ"ל
יוסף בן שרה ע"ה**

משנה ו'

וּמְנִיִן מַאיפָה הָיוּ מְבִיאִין אֶת הַיַּיִן לְנֹסְכִים, וְעוֹנָה הַמִּשְׁנָה הַיּוֹם שֶׁבֵּא מֵהִישׁוּבִים קְרוּתִים וְהַטּוֹלִים הֵם אֶלְפָּא לַיַּיִן הַיּוֹם הַיּוֹם שֶׁבֵּא מִמִּקּוּמוֹת אֱלוֹ הֵינּוּ יוֹן סוּג אֶלְפָּא, הַמִּשְׁבּוּחַ וְהַמּוּבַחֵר בִּיּוֹתֵר. שְׁנֵיָהּ לָהֶן בְּמִקּוֹם הַשְּׁנֵי בְּטִיב הֵינּוּ נִמְצָא הֵינּוּ שֶׁבֵּא מ... בֵּית רַמָּה וּבֵית לָבֶן בְּהָר, וְכַפֵּר סִגְנָה בְּבִקְעָה. וְאִמְנֵם כָּל הָאֲרָצוֹת הָיוּ פְּשֻׁרוֹת הַיַּיִן שֶׁנִּתְּנָן לְהַבִּיאַי יוֹן גַּם מִמִּקּוּמוֹת אַחֵרִים, אֶלְפָּא מִפְּאֵן מֵהַמִּקּוּמוֹת שֶׁצִּיִּינָה הַמִּשְׁנָה הָיוּ מְבִיאִין לְפִי שֵׁינֵם הוּא הַמִּשְׁבּוּחַ בִּיּוֹתֵר. בְּרַם אֵין מְבִיאִין יוֹן לְנֹסְכִים, לֹא מְבִית הַזְּבִלִים מִכֶּרֶם שֶׁלֹּא זִיבְלוּ אוֹתוֹ וְלֹא מְבִית הַשְּׁלָחִין וְלֹא מִכֶּרֶם שֶׁאִינוּ מִסְתַּפֵּק בְּמֵי גִשְׁמִים וְצָרִיךְ לְהַשְׁקוֹת אוֹתוֹ גַּם בְּהַשְׁקִיָּה יִדְנִית, שֶׁכֵּן הַפִּירוֹת הַיּוֹצֵאִים מִכֶּרֶם כֹּזֵה הֵינֵם כְּחוֹשִׁים, וְלֹא מִמָּה שֶׁנִּזְרַע בִּינֵיהֶן וְלֹא מִכֶּרֶם שֶׁנִּזְרַעוּ בֵּין גַּפְנָיו זֶרְעִים נּוֹסְפִים, לְפִי שֶׁהַזְּרַעִים מִכְחִישִׁים אֶת הָאֲדָמָה, וְאִם הֵבִיא יוֹן מֵאֶחָד הַכֶּרְמִים הַלְלוּ, אֶף שֶׁטִּיב הֵינּוּ אִינוּ מִשׁוּבַח כֹּל כֵּךְ - הַיַּיִן פְּשֻׁר לְנֹסְכִים. וְכֵן אֵין מְבִיאִין אֶלְיִסְטוֹן יוֹן שֶׁנִּעֲשֶׂה מֵעֲנָבִים שֶׁתְּלוּ אוֹתָם בְּשֶׁמֶשׁ עַל מִנְתָּ שֶׁיִּתְמַתְקוּ וְאִם הֵבִיא יוֹן אֶלְיִסְטוֹן - בְּדִיעַבַּד הֵינּוּ פְּשֻׁר לְמִנְחוֹת. אֵין מְבִיאִין יוֹן יֶשֶׁן יוֹן שֶׁעֲבָרָה שָׁנָה מִזְמַן עֲשִׂיתוֹ דְּבָרֵי רַבִּי רַבִּי יְהוּדָה הַנְּשִׂיא, לְפִי שֶׁרַבִּי סוּבֵר שֶׁהֵינּוּ הוּא מִשׁוּבַח כֶּשֶׁהוּא אָדוּם וְלֹאֲחֵר שָׁנָה אֲדַמִּימוֹתוֹ פּוֹחַתָּת. וְחֻכְמִים - מְכַשְׁרִין יוֹן יֶשֶׁן לְנֹסְכִים. אֵין מְבִיאִין לְנֹסְכִים, לֹא מִתּוֹק לֹא יוֹן שֶׁהוּא מִתּוֹק מֵעֲצָמוֹ, וְלֹא מֵעֶשֶׂן יוֹן שֶׁשׁ בּוֹ רִיחַ שֶׁל עֶשֶׂן, כְּגוֹן: שֶׁעִישְׁנוּ אֶת הָעֲנָבִים כְּדִי שֶׁיִּתְמַתְקוּ, וְלֹא מִבְּשָׁל יוֹן שֶׁבּוֹשֵׁל בְּאֵשׁ, וְאִם הֵבִיא אֶחָד הַיַּיִנוֹת הַלְלוּ - הַיַּיִן פְּסוּל לְנֹסְכִים. אֵין מְבִיאִין יוֹן מִן הַדְּלִיּוֹת מִגַּפְנִים הַמּוֹדְלוֹת (תְּלוּיּוֹת) עַל גְּבִי עֲמוּדִים, אֶלְפָּא מְבִיאִים יוֹן מִן הַרוֹגְלִיּוֹת מִגַּפְנִים הַשְּׁטוּחוֹת עַל גְּבִי הַקֶּרְקַע לְרַגְלֵי בְּנֵי הָאָדָם, לְפִי שֶׁהָעֲנָבִים שֶׁלֵּהֶם הֵם הַמּוּבַחֵרִים בִּיּוֹתֵר, וְמִן וְכֵן מְבִיאִים יוֹן מ... הַכְּרָמִים הָעֲבוּדִים שֶׁמְעַבְדִּים אוֹתָם פְּעָמִים בְּשָׁנָה, הַיַּיִן שֶׁהֵיוּ חוֹפְרִים סָבִיב שׁוֹרְשֵׁי הַגֶּפֶן כְּדִי לְהַשְׁקוֹתוֹ.

רבינו עובדיה מברטנורא
קְרוּתִים וְהַטּוֹלִים - שֵׁם מִקּוּמוֹת הֵם.
אֶלְיִסְטוֹן - יוֹן מִתּוֹק מִחֲמַת הַשֶּׁמֶשׁ, שֶׁתְּלוּ הָעֲנָבִים בְּשֶׁמֶשׁ לְמִתְקָן. שֶׁמֶשׁ בְּלִשׁוֹן יוֹן יוֹסְטָן.
יוֹן יֶשֶׁן - שֶׁעֲבָרוּ עֲלָיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר חֳדָשׁ, עוֹבֵר אֲדַמִּימוֹתוֹ, וְהַכְּתוּב אֹמֵר (מְשָׁלִי כ"ג) "אֵל תֵּרָא יוֹן כִּי יִתְאָדָם", אֵלְמָא בְּשַׁעַת אֲדַמִּימוֹתוֹ מוּבַחֵר הוּא.
לֹא מִתּוֹק - כֶּשֶׁהוּא מִתּוֹק מִחֲמַת עֲצָמוֹ. דְּאֵילוּ מִחֲמַת שֶׁמֶשׁ, הֵא תֵּנָא רִישָׁא אֶלְיִסְטוֹן אִם הֵבִיא כֶּשֶׁר. פִּירוּשׁ אַחֵר, תִּירוּשׁ שֶׁלֹּא עֲבָרוּ עֲלָיו אַרְבַּעִים יוֹם. וְרַאשׁוֹן עֵיכָר.
מִן הַדְּלִיּוֹת - מִן הַגַּפְנִים הַמּוֹדְלוֹת עַל גְּבִי כְּלוֹנְסוֹת וְקִנִּים גְּבוּהִים מִן הָאָרֶץ.
אֵלְפָּא מִן הַרוֹגְלִיּוֹת - מִגַּפְנִים שְׁשׁוּכְבוֹת עַל גְּבִי קֶרְקַע בֵּין רַגְלֵי בְּנֵי הָאָדָם שֶׁאֵינֵן מוֹדְלוֹת.
הָעֲבוּדִים - שֶׁנִּעְבְּדוּ שְׁתֵּי פְעָמִים בְּשָׁנָה. שְׁחוֹפְרִים סָבִיבוֹת הַגַּפְנִים לְהַפְּךָ בְּקֶרְקַע שְׁבִשְׁרִישָׁהוּ, וְעוֹשִׂין בָּהֶן גּוֹמוֹת לְהַשְׁקוֹתוֹ, וְזוֹ הִיא עֲבוּדָתוֹ.

לעילוי נשמת
מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לווזאפ ולהנצחות
ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com
או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ז'

לֹא הָיוּ כּוֹנְסִים מֵאַחֲסָנִים אוֹתוֹ את היין למנחות **בְּחֻצְבִּים** בכדים **גְּדוֹלִים, אֶלֶּא בְּחֻבִּיּוֹת קְטָנוֹת** לפי שיין המאוחסן בכלים גדולים טעמו הולך ונפגם. **וְאֵינוֹ מִמֶּלֶא אֶת הַחֻבִּיּוֹת** ביין **עַד פִּיהֶם** עד קצה הכלי, אלא משאיר רווח בין היין ובין מכסה, **כְּדִי שְׂיֵהָא רִיחוֹ נוֹדֵף** לפי שכשהחבית מלאה ביין ריח היין יוצא החוצה, מה שאין כן כאשר החבית אינה מלאה עד סופה, הריח עולה מן היין ומתכנס בחלל הריק שבין היין למכסה החבית. כשרוצים להוציא את היין מהחבית **אֵינוֹ מְבִיא מוּצֵיא** את היין... **לֹא מְפִיָּה** היינו מהיין הנמצא בראש החבית **מְפִיָּה הַקֶּמְחִין** כעין גרגירים לבנים הדומים לקמח המכסים את פני היין, **וְלֹא מוּצֵאִים** את היין **מְשׁוּלֵיָּהּ** מתחתית החבית, **מְפִיָּה הַשְּׁמָרִים** שמרי היין ששקעו שם **אֶלֶּא מְבִיא מְשׁוּלֵיָּהּ וּמֵאֲמָצְעָה** היינו שמניח את הברז באמצע החבית ומשם מוציא את היין. עתה שואלת המשנה **כִּיצַד הוּא בּוֹדֵק** שהיין לא יצא מפי החבית, או משולי החבית, ועונה המשנה **הַגְּזָבֵר** הממונה על קניית היין לנסכים **יוֹשֵׁב** על יד חבית היין ורואה כיצד מוצאים את היין מהחבית **וְהַקְּנָה בְּיָדוֹ** והיה מחזיק בידו מקל מדידה, **זָרַק אֶת הַגִּיד** ואם רואה הגזבר שעם קילוח היין יוצא גם גיד של שמרים **וְהַקִּישׁ בְּקִנְיָהּ** הכה הגזבר בקנה שבידו, לסימן שיסתמו את החבית ולא יוציאו יותר יין מתוכה. בגמרא מבואר שהיה מכה ולא מדבר כיוון שהדיבור מזיק ליין. **רַבִּי יוֹסִי בְּרַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר:** **יֵין שְׁעָלָה שֵׁשׁ בּוֹ קֶמְחִין** כעין גרגירים לבנים הדומים לקמח, המכסים את פני היין **פְּסוּל לנסכים, שְׁנָאֲמַר (במדבר כח, יט-כ, לא) "תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם וּמְנַחְתֶּם", "תְּמִימִם יִהְיוּ-לָכֶם וְנִסְפִיָּהֶם"** ודרשו מפסוקים אלו, שאף הסולת והשמן למנחות וכן היין לנסכים, צריכים להיות 'תמימים', היינו מושלמים בתכלית השלמות, ולכן סובר רבי יוסי ברבי יהודה, שיין שעלה בו קמחין שזהו סוג של 'מום' ביין יהיה פסול לנסכים*.

*ועיין ברב מברטנורא שמסכם את עניין הבאת הסולת השמן והיין.

רבינו עובדיה מברטנורא
בחצבים גדולים – שהכלים הגדולים פוגמים טעם היין.
כדי שיהא ריחו נודף – כשהחבית מלאה, יוצא הריח לחוץ ואינו נודף.
קמחין – כמין גרגרים דקים לבנים שעולים על פני היין דומין לקמח.
ומאמצעה – משים ברזא באמצע החבית.
קנה – אמת המידה שהיתה רגילה להיות ביד הגזבר.
זרק את הגיד והקיש בקנה – כלומר כשזרק היין הגיד של שמרים שמתחילים השמרים לצאת, הקיש הגזבר בקנה שבידו ודחהו שלא יכנס בכלי שיש בו היין. ורבותי פירשו הקיש בקנה שבידו לרמוז אל מושך היין מן החבית שיסתום החבית בברזא, ולא היה אומר לו שתום לפי שהדבור קשה ליין. והכי מפרש ליה בגמרא.
רבי יוסי ברבי יהודה אומר יין שעלו בו קמחין פסול – ואין הלכה כרבי יוסי ברבי יהודה. וכל הני דאמרין במתניתין שהם פסולים, בין בסולת בין בשמן בין ביין, אם עבר והקדישן מכין אותו מכות מרדות מדבריהם, כדין המקדיש בעל מום למזבח שהוא לוקה מן התורה, מדכתוב בבעל מום לא תקריבו, ואמרו בסיפרא, אין לא תקריבו אלא לא תקדישו. וכשם שהיו מביאים הסולת והיין והשמן ממקומות מובחרים ידועים כדתנן במתניתין, כך היו מביאים הקרבנות ממקומות ידועים, אילים ממואב, כבשים מחברון, עגלים משרון, גזלות דהיינו תורים ובני יונה מחר המלך.